NAGYCSÜTÖRTÖK

AZ UTOLSÓ VACSORA EMLÉKEZETE

KEZDETRE *Lackfi J. – Gryllus D.*

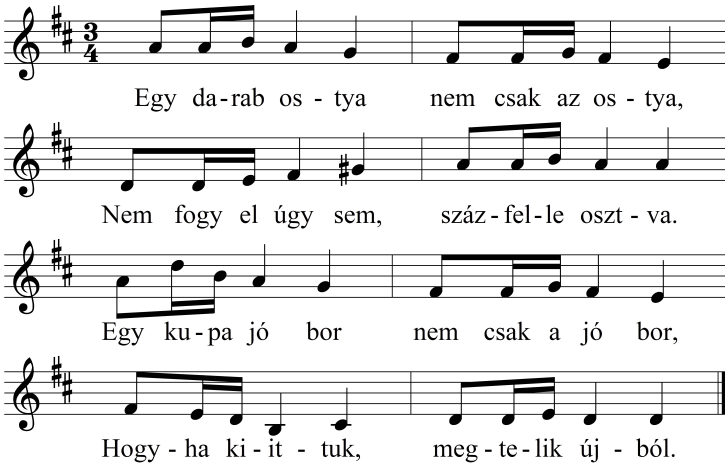

2 Csöppnyi kehelybe bújt a Teremtő,
Minket a bűntől megmenekítő.
Kétezer éve aznapi frissen,
Morzsakenyérben ember az Isten.

3 Bár tenyerével méri a tengert,
Ujja hegyével gyúrta az embert,
Itt van a borban, itt a kenyérben,
Emberi ésszel meg sose értem.

4 Mennyei felség, földi közelség,
Isszuk a vérét, esszük a testét.
Égből a földre, földről az égbe,
Étel a teste, élet a vére.

5 Étel a teste, vére a forrás,
Földi keresztje mennyei forgács.
Teste a testünk, vére a vérünk,
Vére a váltság, általa élünk.

INTROITUS *vö. Gal 6,14*

VIII.G

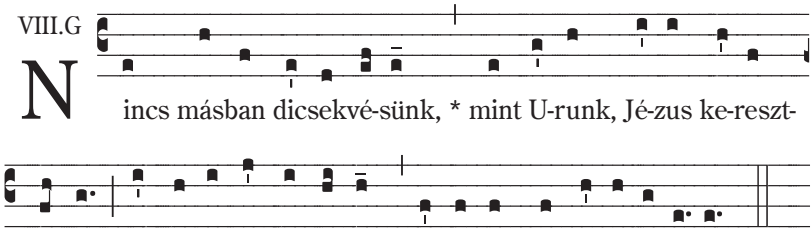

Zsolt 66,2–4.7

Isten legyen irgalmas hozzánk, *
áldjon meg bennünket s ragyogjon ránk arcának fénye,

Hogy a földön megismerjék útját, *
mind a népek megváltását!

Áldjanak, Isten a nemzetek, *
mind a népek áldjanak téged!

A föld meghozta gyümölcsét nekünk, *
megáldott Isten, a mi Istenünk.

(De Angelis) *15–16. sz.*

V.

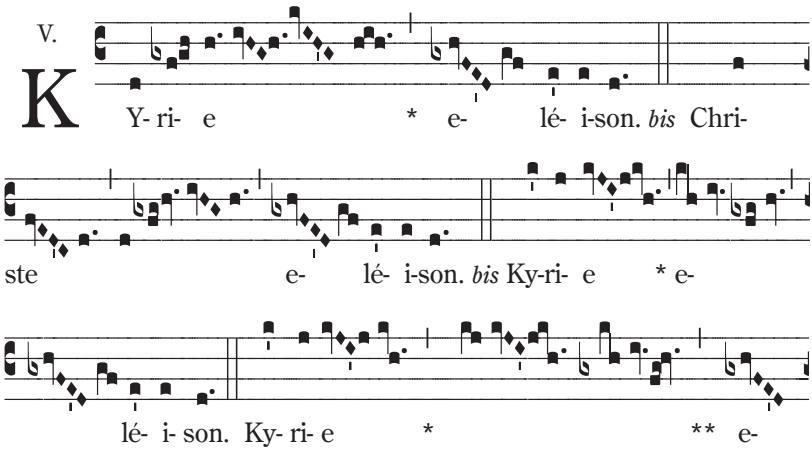

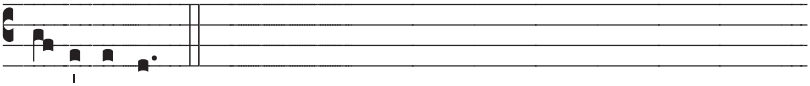

le- i- son.

16. sz.

V.

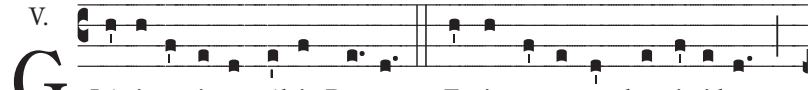

G Ló-ri- a in excélsis De- o. Et in terra pax homi-ni-bus

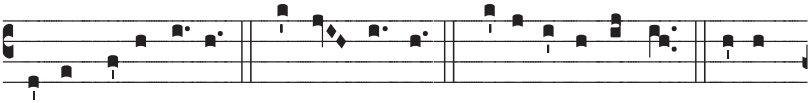

bo-næ vo-luntá- tis. Laudá- mus te. Bene-dí- cimus te. Ado-

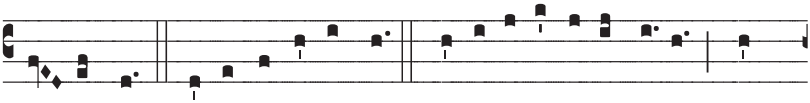

ra- mus te. Glo- ri- fi- cámus te. Grá- ti- as á-gimus ti- bi pro-

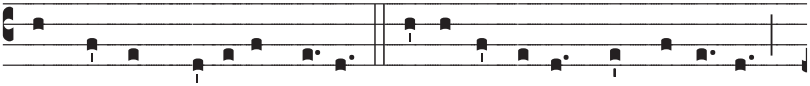

pter magnam gló-ri- am tu- am. Dómi- ne De- us, Rex cæ- lés-tis,

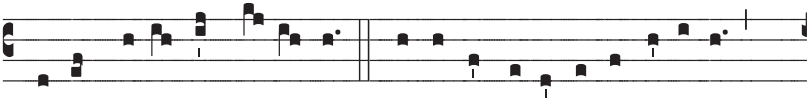

De- us Pa-ter omní- po- tens. Dómi- ne Fi- li u-ni- gé-ni- te

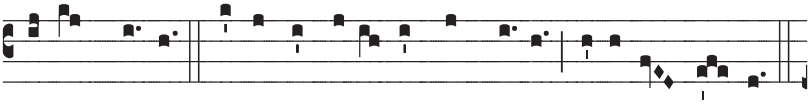

Ie-su Chri-ste. Dómi- ne De- us, Agnus De- i, Fi- li- us Pa- tris.

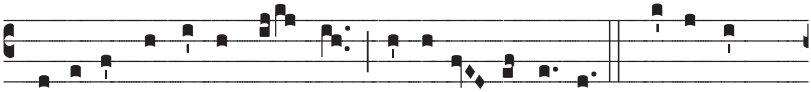

Qui tol-lis peccá- ta mun- di, mi- se-ré- re no- bis. Qui tol- lis

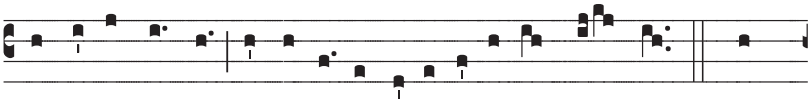

peccá- ta mun-di, súsci- pe depre-ca- ti- ó-nem no- stram. Qui

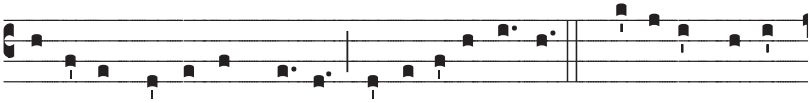

se-des ad dexte- ram Pa-tris, mi- se-ré-re no- bis. Quó-ni- am tu so-

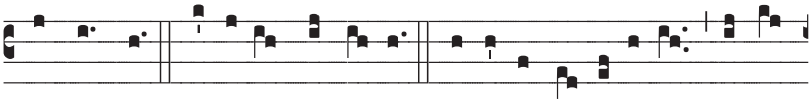

lus sanctus. Tu so-lus Dó-mi- nus. Tu so- lus Al- tíssimus, Ie- su

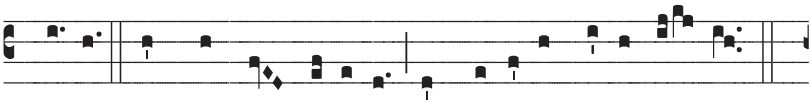

Chri-ste. Cum Sancto Spí- ri- tu, in gló- ri- a De- i Pa- tris.

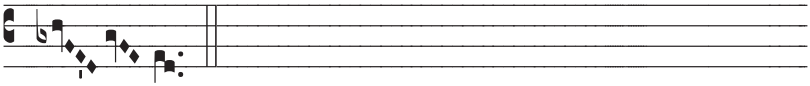

A- men.

AZ 1. OLVASMÁNY UTÁN *vö. 1Kor 10,16*

VII.a

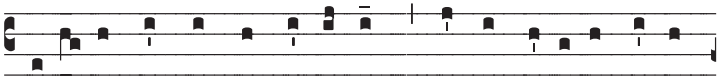

A z áldás kelyhe, mit meg-áldunk, Krisztus vé-rében rész-

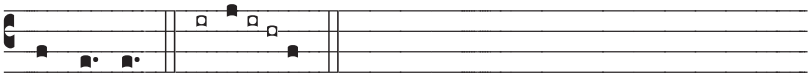

sít minket.

Zsolt 115,3–4.6–9

Mi az, amit az Úrnak adhatok, *
mindazért, amit nékem adott?

Az üdvösség kelyhéből iszom, *
és segítségül hívom az Úr szent nevét. ℟

Kedves az Úrnak szemében *
az igaz ember halála.

Uram, a te szolgád vagyok, *
szolgád vagyok, szolgálód fia. ℟

Összetörted bilincseimet: †
a dicséret áldozatát áldozom néked, *
és segítségül hívom az Úr szent nevét.

Megadom az Úrnak, amit fogadtam, *
teljesítem egész népe előtt. ℟

AZ EVANGÉLIUM ELŐTT

VII.a

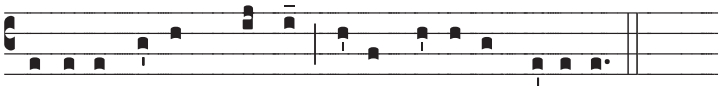

D icsé-ret ne-ked, Krisztus, ö-rök dicső-ség Ki-rálya!

Jn 13,34

Jézus mondja: †
Új parancsot adok nektek: *
Szeressétek egymást, amint én szerettelek bennteket!

Ti Mesternek és Úrnak hívtok engem. *
Jól teszitek, az vagyok.

Ha tehát én az Úr és Mester megmostam lábatokat, †
nektek is meg kell mosnotok egymás lábát:
példát adtam nektek, hogy ti is így tegyetek.

Nem nagyobb a szolga Uránál, *
sem a küldött annál, aki küldte.

Boldogok vagytok, *
ha megértitek ezt és így is tesztek.

Aki befogadja azt, akit én küldök, engem fogad be, *
aki pedig engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött.”

FELAJÁNLÁSRA *Ismeretlen itáliai bencés szerző (9–10. sz.)*

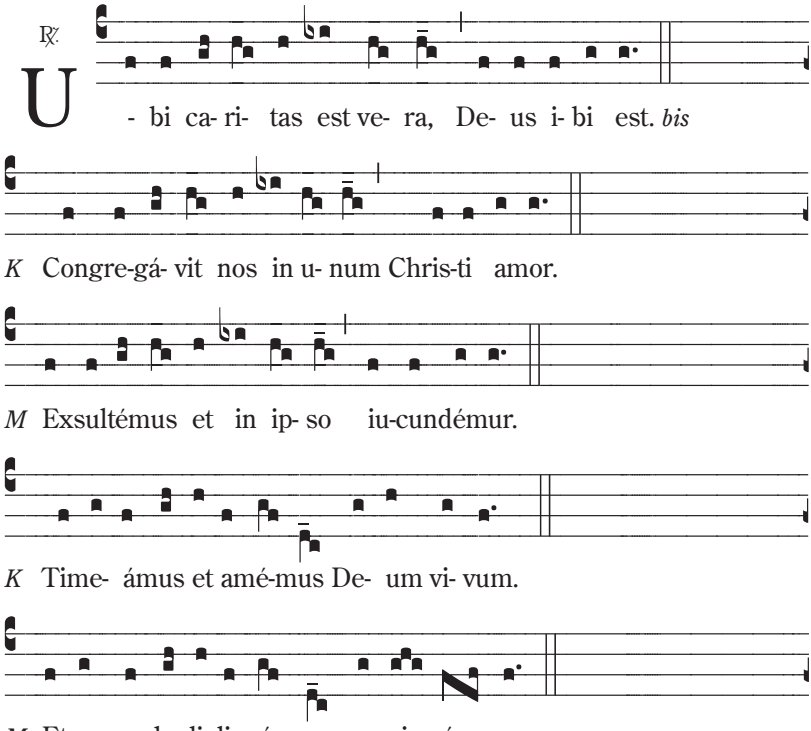

℟. U - bi ca- ri- tas est ve- ra, De- us i- bi est.

K Simul ergo cum in u- num congre-gámur:

M Ne nos mente di- vi-dá-mur, ca-ve- ámus.

K Cessent iúr-gi- a ma- líg-na, cessent li- tes.

M Et in mé-di- o nostri sit Chris-tus De- us.

℟. U - bi ca- ri- tas est ve- ra, De- us i- bi est.

K Cá-ri- tas est summum bo- num, amplum do-num,

M In qua pendet to- tus or- do præ-ceptó-rum,

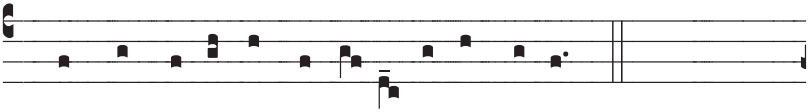

K Per quam ve- tus atque no- va lex implé- tur,

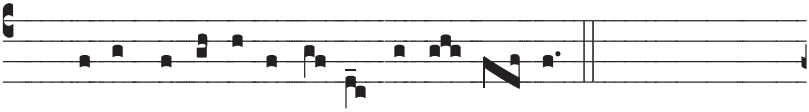

M Quæ ad cæ- li celsa mit- tit se rep- lé- tos.

℟. U

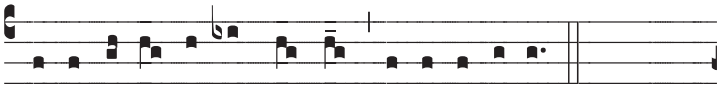

- bi ca- ri- tas est ve- ra, De- us i- bi est.

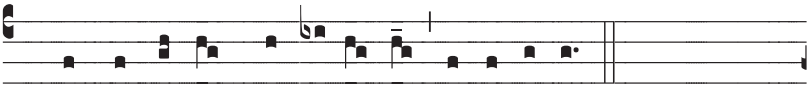

K Hæc per coccum pris- cæ le- gis fi- gu- rá- tur,

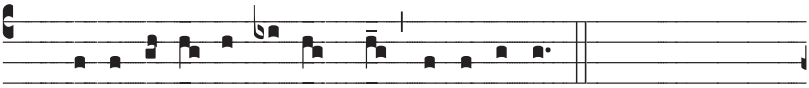

M Qui co- ló- re rub-ro tin- gui bis iu-bé- tur,

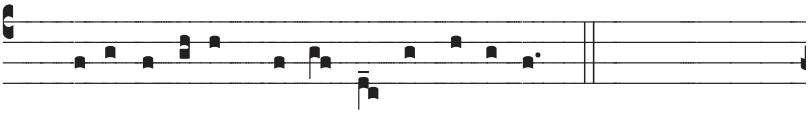

K Qui- a ca- ri- tas præ-cép- tis in du- ó-bus

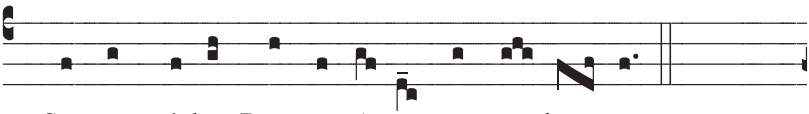

M Constat, qui- bus Deus a-má- tur atque ho- mo.

℟. U

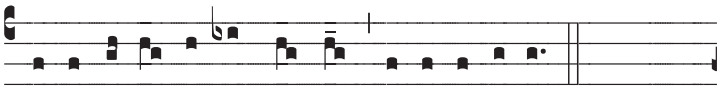

- bi ca- ri- tas est ve- ra, De- us i- bi est.

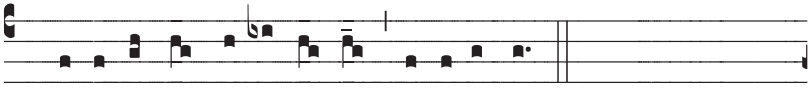

K To- ta er-go mente De- um di- li-gá-mus,

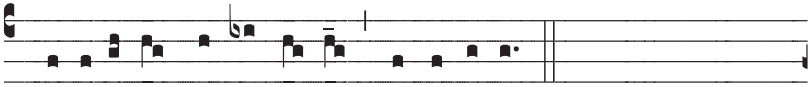

M Et il-lí- us nil a-mó- ri præ-po-námus,

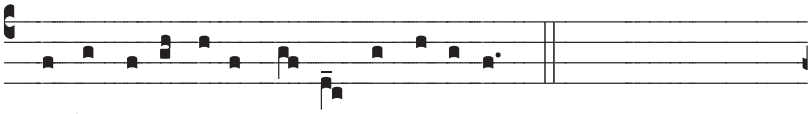

K Inde pró-xi-mos in De- o ut nos ipsos

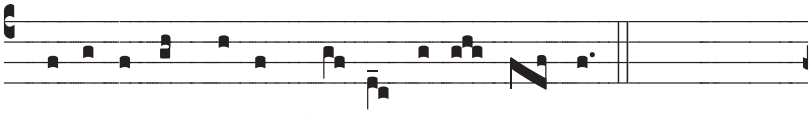

M Et amé-mus propter Chris- tum i- ni- mí- cos.

℟. U

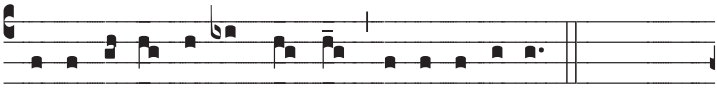

- bi ca- ri- tas est ve- ra, De- us i- bi est.

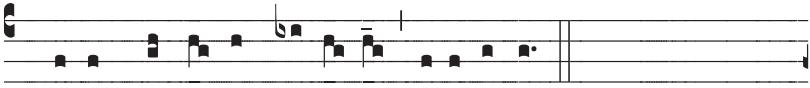

K Simul quoque cum be- á- tis vi-de- ámus

M Glo-ri- ánter vul-tum tu- um, Chris-te De- us:

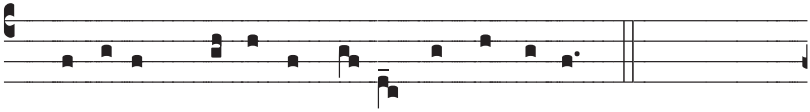

K Gáudi- um, quod est imménsum, atque pro-bum,

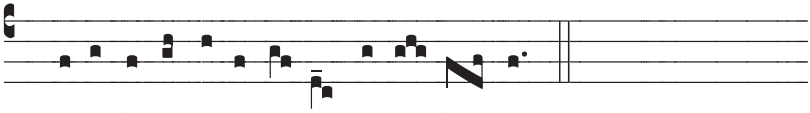

M Sæcu- la per infi- ní- ta sæ-cu- ló- rum.

(11) 12. sz.

VI.

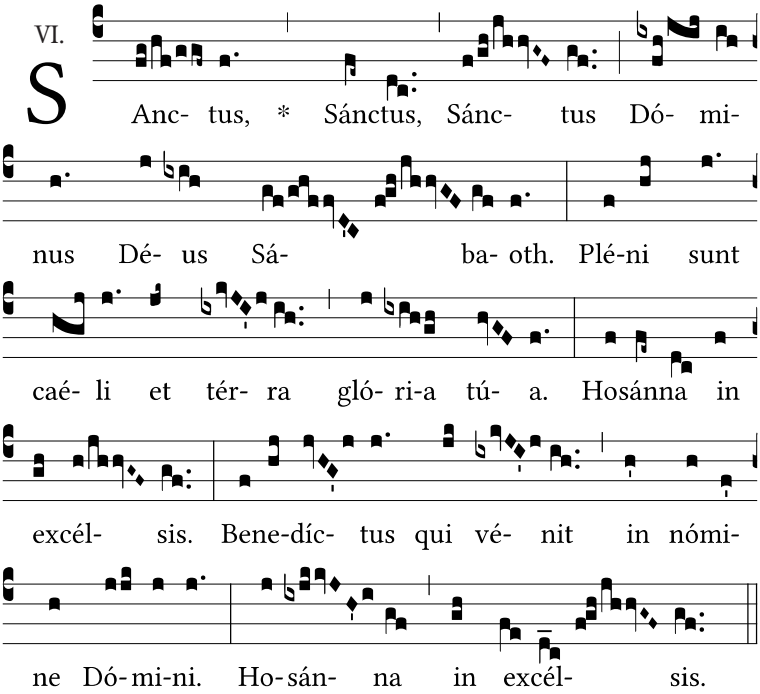

S Anc- tus, * Sánctus, Sánc- tus Dó- mi-
nus Dé- us Sá- ba- oth. Plé-ni sunt
caé- li et tér- ra gló- ri-a tú- a. Hosánna in
excél- sis. Bene-díc- tus qui vé- nit in nómi-
ne Dó-mi-ni. Ho-sán- na in excél- sis.

15. sz.

VI.

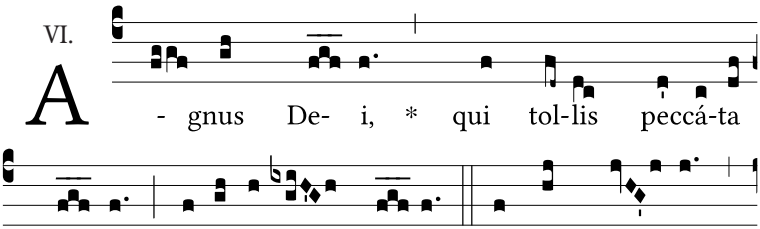

A - gnus De- i, * qui tol-lis peccá-ta
mun-di : mi-se-ré-re no- bis. Agnus De- i, *

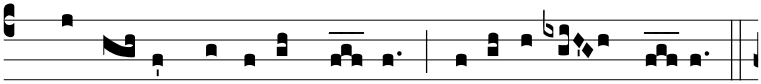

qui tol- lis peccá-ta mun-di : mi-se-ré- re no- bis.

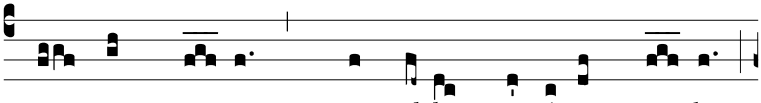

A- gnus De- i, * qui tol-lis peccá-ta mun-di :

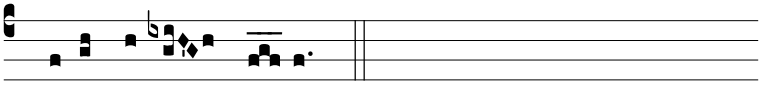

dona no-bis pa- cem.

ÁLDOZÁSRA *1Kor 11,24.25*

V.a

E z az én testem, amely érte-tek a-da- tik. Ez a ke-hely

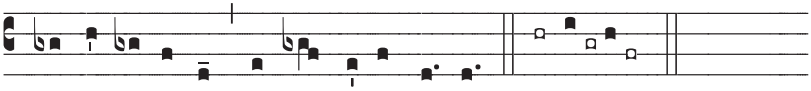

az Újszö-vetség az én vé-rem ál- tal.

22. zsoltár

Az Úr nékem pásztorom, *
nincs semmiben hiányom.

Tápláló mezőre terel és csendes vizekhez, *
s felüdíti fáradt lelkem.

Igaz úton vezet engem, *
szent nevéhez híven.

Járjak bár a halál árnyékában, †
ott sem félek semmitől, *
hisz te vagy velem.

Hozsanna 142.

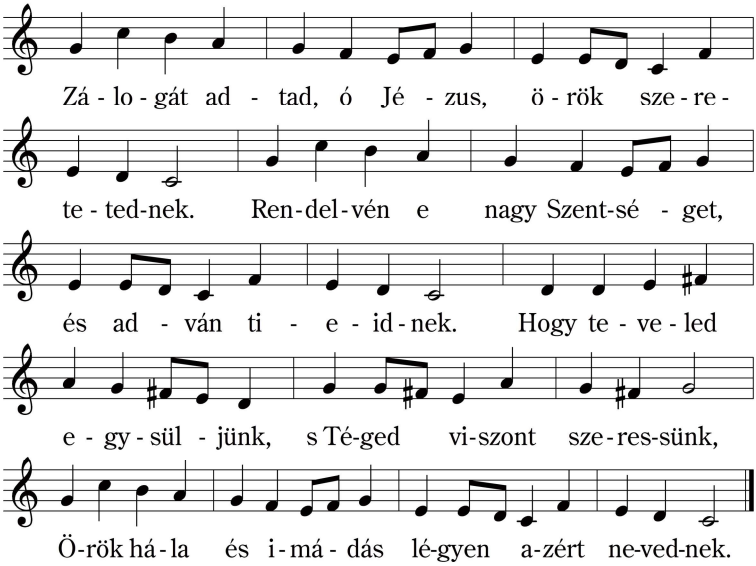

2. Irgalmadban nem vizsgáltad a mi gyarlóságunkat,
És ellened elkövetett sok hálátlanságunkat.
Megmenteni így akartál, azért értünk meghaltál,
Eltörölvén a keresztfán régi adósságunkat.

3. S hogy halálod szent emlékét mindennap megülhessük,
Hagytad ezt a nagy Szentséget, hogy magunkhoz vehessük.
Csodálatos kincset adtál, és közöttünk maradtál.
Véghetetlen jóságodért add, hogy mindig szeressünk.

AZ EUCHARISZTIA ÁTVITELE ALATT *Aquinói Szent Tamás (13. sz.)*

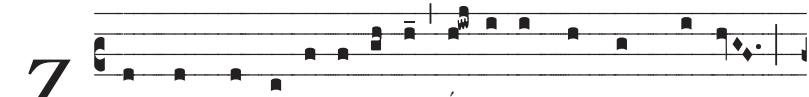

Zengjük most a dicső-sé-ges É- gi testnek nagy Tit-kát,

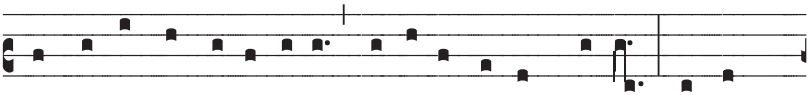

Zengjük áldva drá-ga Vé-rét, Mit ki- ont a nagy Ki- rály, Tiszta

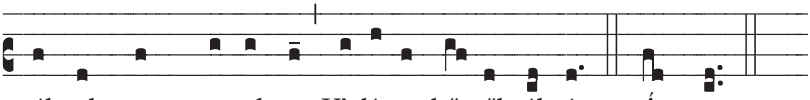

méhnek szent gyümölcse, Vi- lá-got bűntől váltván. Á- men.

2. Atyja küldte, értünk szállt le,
Szűzi méhből jött közénk,
Járt a földön és hintette
Termő magként az igét,
S földi útját bevégezve
Hagyott csodát emlékként.

3. Végső este híven tartja
Régi törvény szent szavát:
Mint a törvény tenni szabta,
Úgy rendelte asztalát,
Övéinek hogy átadta,
Ételül, ím, önmagát.

4. Az Igének igéjére
Válik testté a kenyér,
S lesz a színbor Krisztus vére,
Mit értelmünk fel nem ér,
Hogy a tiszta szív elérje:
Erőt adó hitből él.

5. Azért ezt a nagy Szentséget
Áldja zengő énekszó,
Régi szövetség helyébe
Új rend lép itt, üdvhozó.
Érzék nem hat legmélyére,
Csak az élő hit lát jól.

6. Az Atyának és Fiának
Hódoljon meg most a térd,
És a tőlük Származónak
Áldjuk együtt szent nevét,
Háromságban egy Valónak
Imádás és dicsőség. Ámen.